

REDAKCIJAS SLEJA

Un vēl viens sākums... Un mēs atkal tiekamies ar cerībām un plāniem pilnām padusēm. Cits pirmo reizi, cits - pēdējo, tomēr atkal šajā pašā vietā. Bet tas taču ir uz labu, vai ne?

Vēl tagad mati dažam pilni vasaras

bezrūpības.
Otram
sprogainās
matu
šķipsnās
joprojām
šūpojas
laiskums.

Kas būtu
jāsaka, kad
viss tikai
sācies? Ko
gan varētu
teikt, ja
mums
satikties
nācies?
Sākumā es
novēlēšu

Jums visiem interesanti pavadīt laiku, dzīvot tā, lai nebūtu jānožēlo izdarītais un arī neizdarītais, dzīvot ar pilnu krūti, un izmantot laiku savā labā (mums katram diennaktī ir dotas tikai 24 stundas, to der atcerēties). Vēl gribētu teikt...

Sapņo un tu nebūsi mazs:
Visa pasaule tevī liesies kā kvass,

Sapnis viscietāko tēraudu dzeļ
Un cilvēku visam pāri ceļ.

Sapnī tu pats topi sākums,
Pats sev par sakni un zelta vāku.

Sapņo!

(A.Čaka dzejolis „Sapņo”)

**Manuprāt, ja kaut kam ļoti tic,
tas arī piepildās!
Īstenojiet! Sapņojiet!
Lai sākas 2015./2016. mācību gads!
Žanete Zirne (12.c)**

Pirms skolēnu prezidenta vēlēšanām

Šogad, kā jau katru gadu, mūsu skolā notiek Skolēnu Padomes prezidenta vēlēšanas. Ne visi ir gatavi uzņemties atbildību un pienākumus, bet ir pat tādi, kas to vēlas jau otro gadu pēc kārtas! Aprunājos ar jau esošo skolas prezidenti un amata kandidāti šim mācību gadam, Gundegu.

Uz jautājumiem par mērķi, motivāciju un domām par prezidenta amatu Gundega atbildēja: ”Jau pagājušajā gadā biju prezidente, ļoti patika šis pienākums un arī atbildība, ko tas nes. Vēlos turpināt iesākt - tāpēc arī kandidēju šogad. Es vēlos dažādot skolas pasākumus, jau ar tradīcijām nosūbējušos pasākumus pārvērst daudz efektīgākus un interesantākus, izmantojot skolēnu idejas.

Galvenais ir nebaidīties no pārmaiņām, patiesībā, ir jūtams, ka šis gads būs īpašs, jo pašreizējais skolēnu padomes sastāvs ir ļoti progresīvi domājošs. Noteikti es vēlos veidot labāku kontaktu ar skolotāju kolektīvu. Būtu liels prieks, ja mēs kā skolēni varētu izteikt savas domas par to, kā mācīšanās procesu varētu padarīt saistošāku. Daudz es nevaru solīt, tomēr es centīšos, cik ir manos spēkos, lai es savus solījumus izpildītu. Es ticu, ka mums izdosies iesāktais!”

Otrs amata kandidāts, Kristiāns, uz jautājumiem izvēlējās neatbildēt.

Lai uzvar labākais!

Renāte Saulīte (12.b)

ĪSZIŅAS

- 1. septembrī Madonas Valsts ģimnāzijā viesojās Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis ar kundzi.
- Septembrī mūsu skolā 10.a klasē mācījās meitene no Vācijas – Annika.
- No 21. septembra 2 nedēļas ģimnāzijas foajē varējām aplūkot Latvijas Nacionālā vēstures muzeja ceļojošo izstādi “Baltijas brīvības ceļš”, bet ģimnāzijas lasītavā Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja izstādi “Jubileju gads”.
- 24. septembrī Dzejas pēcpusdienā savas prasmes rādīja jaunie ģimnāzijas dzejnieki.
- 25.septembrī visi “nebrīnījāmie, bet piedalījāmie” Olimpiskajā dienā.
- 4. oktobris – Skolotāju diena! Sveicam!
- 7. oktobris – Skolēnu Padomes prezidenta vēlēšanas. Kurš uzvarēs?
- Visi ģimnāzisti ar nepacietību gaida Fukšu nedēļu, kas notiks oktobrī pirms rudens brīvdienām.
- Ar jauno mācību gadu fizikas kabinetā nu jau uz otrā loga palodzes aizsāktās tradīcijas tiek turpinātas. Runā, ka tas ir ziedojums „Fizikas dieviem”.

Žanete Zirne (11.c)

Iepazīsimies...

Skolotāju dienas priekšvakarā uz sarunu aicinājām Madonas Valsts ģimnāzijas jauno skolotāju **Lauri Krievu**, kas vada desmito klašu skolēniem mācību stundu *Komunikācija un mediji*, kā arī visiem interesentiem *Mediju pulciņu*.

Ar ko Jūs nodarbojāties pirms kļūvāt par mūsu skolas skolotāju?

-Darbojos biedrībā "Melnais Piens" un esmu neliela uzņēmuma vadītājs, kas nodarbojas ar iepirkšanās pakalpojumu sniegšanu internetā. Iepriekš esmu darbojies dažādos uzņēmumos Latvijā un ārvalstīs.

Ko iepriekš domājāt vai bijāt dzirdējis par Madonas Valsts ģimnāziju?

-Pats esmu no Madonas un kādreiz mācījos un pabeidzu šo skolu.

Ko domājat tagad par Madonas Valsts ģimnāziju?

-Foršākā skola Madonas novadā. Šogad sāku strādāt kā skolotājs un vēl nedaudz pāragri izdarīt nopietnus secinājumus par skolas darbu, taču zinu, ka tiem, kas vēlas un mācās, ir iespēja iegūt labas zināšanas dažādās jomās.

Kādi ir Jūsu mērķi, ko vēlaties sasniegt, izdarīt, darbojoties Madonas Valsts ģimnāzijā?

-Šobrīd pasniedzu tikai divas nodarbības nedēļā mediju klases skolēniem. Daru to, jo pašam interesē konkrētā joma, un domāju, ka mūsdienu pasaule nav iedomājama bez cilvēkiem, kas profesionāli pārvalda informācijas aprites ciklus dažādās tās izpausmēs. Vēlos skolēniem radīt iespēju uzzināt mediju nozari.

Kādi ir Jūsu hobiji?

-Periodiski mainās, taču izvēlos darīt lietas, kas mani konkrētā brīdī interesē un ļauj kvalitatīvi pavadīt laiku. Daudzas lietas ir saistītas ar multimediju tehnoloģijām un, protams, aktīvi darbojos biedrībā, kurā strādājam pie pasākumu organizēšanas un atsevišķu projektu realizēšanas.

Kāds ir Jūsu mīļākais ēdiens?

-Krējuma plombīra saldējums.

Kāda ir Jūsu mīļākā filma, grāmata vai televīzijas raidījums?

- Milosa Formana filma "Man on the Moon" (Cilvēks uz mēness), Roberta Holdstoka grāmata "Mitago mežš". Izmetu TV pa logu pirms 10 gadiem.

Žanete Zirne (12.c)

Ar domām par Latviju

Madonas Valsts ģimnāzijā no 21. septembra līdz 2. oktobrim bija apskatāma Latvijas Nacionālā vēstures muzeja ceļojošā izstāde "Baltijas brīvības ceļš". Izstādes atklāšanas dienā ģimnāzijā viesojās Dainis Īvāns un Jānis Dinēvičs, kuri tikās ar 12. klašu audzēkņiem. Izglītojošu pasākumu cikls un ceļojošās izstādes izvietošana Latvijas reģionos notiek Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 25. gadadienas atceres pasākumu ietvaros.

Izstādi apskatīja ne tikai Madonas Valsts ģimnāzijas audzēkņi un skolotāji, bet arī 8.-12. klašu skolēni un viņu skolotāji no Cesvaines vidusskolas, Kalsnavas pamatskolas, Mārcienas pamatskolas, Dzelzavas pamatskolas u.c. Madonas apkārtnes skolām.

Bet 29.septembrī Madonas apkārtnes skolu 9. klašu skolēni tika aicināti iesaistīties erudīcijas konkursā "Viss par Latviju". Konkurss notika trijās kārtās un finālā.

Pavisam konkursā piedalījās 15 skolas ar 18 komandām. Jautājumi bija sarežģīti un bija vēltīti Latvijas Republikas neatkarībai, un var secināt, ka devītā klase jau gatavojas eksāmeniem!

Lai gan ģimnāzijas 9.klase, kas bija pasākuma palīgi, ar savu komandu nestartēja, tomēr aktīvi sekoja līdzī notiekošajam un erudīcijas konkursa pauzēs uzrīkoja savu sacensību, kas bija kā izklaide visiem.

Finālā iekļuva sešas komandas, bet uzvaras laurus plūca Barkavas pamatskolas komanda, otrajā vietā atstājot Bērzaunes komandu, bet trešajā—Liezēres komandu. Manuprāt, uzvarētājs bija jau zināms spēles sākumā, jo kāds zēns no Barkavas bija tik ļoti aizrāvēs ar savu atbilžu pamatošanu, ka pat skolotājiem "palika mutes vaļā".

Iluta Žigure (9.)

Pārlec pāri savai ēnai

Šogad mūsu skolā uz mēnesi viesojās apmaiņas skolniece no Vācijas. **Annikai Requardt** ir 15 gadi, viņa dzīvo Vaijē, mazā Vācijas pilsētā, kura atrodas netālu no Brēmenes. Viņas hobiji ir klavierspēle, vieglatlētika un volejbols. Savu brīvo laiku Annika pavada ar draugiem, klausoties mūziku, lasot grāmatas un nodarbojoties ar sportu. Saruna ar Anniku:

Kā Tu nonāci Latvijā?

- Mana angļu valodas skolotāja pirms dažiem mēnešiem vaicāja manai klasei, vai ir kāds, kurš vēlētos būt par viesģimeni latviešu meitenei. Es pajautāju savai ģimenei, viņi piekrita un teica, ka tā būtu lieliska pieredze. Tāpēc mans maiņas partneris (Kristiāna Elīza Stočka 11.b) bija Vācijā septiņas nedēļas, taču es Latvijā mēnesi.

Kāds bija Tavs pirmais iespaids par Latviju? Vai, dzīvojot šeit, tas mainījās?

- Mans pirmais iespaids? Šeit ir ļoti daudz koku! Viss ir ļoti zaļš un ielas ir ļoti garas, tukšas, un šauras, bet man tas patīk. Es domāju, ka cilvēki ir runātīgāki un atvērtāki pret svešiniekiem, brīvi no aizspriedumiem. Turklāt, nav tāda sadalījuma starp puīšiem un meitenēm, visi savā starpā ir draugi. Kā arī, gandrīz visur ir Wi-Fi.

Kas Tev šeit visvairāk patīk, kas varbūt ne tik ļoti?

Es ievēroju, ka latvieši daudz dzied, lai arī kur un ar ko viņi būtu. Tas, manuprāt, ir lieliski, jo Vācijā gandrīz neviens nebūtu gatavs dziedāt skolā vai svešinieku sabiedrībā. Kā jau iepriekš minēju, man ļoti patīk, ka šeit ir zaļš. Un es dievīnu "Mājas cepumus" un "Biezpiena trijstūrus", taču ne pārāk man garšo kondensētā piena cepumi.

Kādas ir būtiskākās atšķirības starp Tavu skolu un Madonas Valsts ģimnāziju?

Domāju, ka lielākā atšķirība ir skolēnu skaits, manā skolā ir apmēram 1200 skolēnu, taču šeit tikai kādi 250. Mēs neēdam skolā, mums nav jānēsā skolas forma, nav jāstāv kājās, kad sākas stunda, kā arī nav jāstaigā no vienas

skolas uz otru, kā tas ir šeit. Mums ir savādāka izglītības sistēma, Vācijā vērtē 1-6 baļļu sistēmā, 1 ir labākais vērtējums, ko var iegūt, taču 6- sliktākais. Uzzinājot kādu, mēs sakām – Mister vai Misis, nevis tikai "Skolotāj".

Kā Tu juties klasē, kurā mācījies?

Mācijos divās klasēs, 11.b un 10.a, taču 10.a bija "galvenā, pamata klase". Es jutos komfortabli, kaut arī es nesapratu visus latviešu jokus. Mani klasesbiedri ir ļoti draudzīgi, viņi daudz tulkoja man no angļu valodas uz latviešu.

Kā Tev veicās ar latviešu valodu? Vai komunikācija sagādāja grūtības?

Jā, dažreiz. It īpaši tad, kad skolotājs nemāk angļu valodu un tuvumā nav neviena, kas varētu iztulkot. Bet es protu latviešu valodā pāris teikumus, kā iepazīstināt ar sevi un vieglas frāzes, piemēram, "lūdzu" vai "paldies". Latviešu izruna man ir diezgan grūta, jo latviešiem ir daži savādāki burti, kā arī izteikt "r" ir ļoti grūti.

Kādi ir lielākie ieguvumi no šī laika?

Es neesmu pārliecināta, vai ir tādi lieli ieguvumi. Es domāju, ka mana angļu valoda netika uzlabota ļoti, jo daudzi cilvēki runāja ar mani vāciski, taču iemācījosi dažus teikumus franciski. Es ieguvu jaunus draugus.

Kādas ir spilgtākās atmiņas, ko Tu nekad neaizmirsīsi?

Man ir daudz lielisku atmiņu, nav tādas vienas. Es domāju, ka nekad neaizmirsīšu cilvēkus, kurus šeit satiku un iepazīnu. Protams, arī ceļojumus brīvdienās ar manu viesģimeni.

Vai Tu vēlētos kādreiz atkal ciemoties Latvijā?

Jā, protams, man ļoti patīk šī valsts, visi šeit ir tik jauki un draudzīgi. Es vēlētos kādreiz atbraukt uz Latviju ziemā, jo es zinu, ka šeit ir daudz sniega, taču Vācijā, tur kur es dzīvoju, gandrīz nekad, diemžēl, nesnieg.

Kādi būtu Tavi ieteikumi vai vēlējumi tiem, kuri plāno vai vēlas doties apmaiņas programmās?

Vāciešiem ir tāds teiciens "Spring über deinen Schatten", kas, manuprāt, ir svarīgākā lieta, kas jādara. Šis teiciens nozīmē "pārlec pāri savai ēnai", tāpēc komunicē ar cilvēkiem, pamēģini kaut ko jaunu, dažreiz tas sagādā grūtības, bet es varu saderēt, ka tu to nenožēlosi!

Laura Zaruma (10.a)

**Sveicam Skolēnu Padomes jauno prezidentu
Kristiānu Lancmani (12.c) !**

Septītie—pagaidām klusi un nemanāmi

Ejot pa gaitiņiem, ieraugot septītos, jūs noteikti domājat, ka tie ir mazi, nobijušies skolēni, bet patiesībā tā ir tikai maska, zem kuras slēpjas jautri, atraktīvi jaunieši, kuri tikai to vien gaida, kad kāds dos iespēju viņu pozitīvismam lauzties ārā! Klasē esam 27 un katrs ar savu “es”.

Raksturojot trīs vārdos 7.klasi – mūzika, māksla un sports. Katram ir sava aizraušanās. Cits mūzikas un mākslas skolās pavada dienu pēc mācībām, cits sporta hallē lej sviedrus, lai sasniegtu augstāku rezultātu. Esam ļoti radoši!

Klasē mācās 10 zēni. Klases zēni ir ļoti sportiski. Lielākā daļa zēnu nodarbojas ar sportu. Daudzi nodarbojas ar karatē, vieglatlētiķu, bet daži aizraujas ar mūziku un programmēšanu. Zēni ir ļoti izpalīdzīgi, jautri un pozitīvi!

Klasē meitenes ir vairākumā, 17 meitenes. Esam ļoti radošas un jaukas. Kaut vai klasē esam daudz, mēs esam draudzīgas un saprotošas. Ļoti daudzas meitenes mācās mūzikas un mākslas skolā, nodarbojas

ar rokdarbiem, bet citām aizraušanās ir sports!

Ir pagājis viens mēnesis jaunā skolā. Šis septembris paskrēja vēja spārnim. Pa šo mēnesi esam iepazinuši gan skolu, gan viens otru. Pagaidām esam klusi un nepamanāmi, jo tikai iejūtamies jaunajā skolā un novērojam situāciju no malas.

Foto no skolas arhīva

Laura Līva Umperoviča (7)

Annija Asmus (7)

10.a —maza, bet lieliska komanda

parādīt sevi un izcelties. Lai arī esam mazi, tieši tas savieno, liek sajūst skolu un klasi kā savas otrās mājas, mēs jūtamies, kā sen mācoties kopā. Savā starpā nebaidāties paust viedokli, dalīties ar idejām, piedzīvojumiem, esam gatavi viens otram palīdzēt un atbalstīt. Mūsu klases audzinātāja Līva Kraukle ir lieliska- vienmēr starojoša, gādīga, jauka un saprotoša.

Mēs kopā esam lieliska komanda, mūsos ir spēks un potenciāls uz ļoti labu sadarbību turpmākajos mācību gados un ārpuskolas pasākumos.

Foto no skolas arhīva

Laura Zaruma (10.a)

10.a - maza, kompakta draugu kompānija ar 13 gudrām, radošām, idejām bagātām galvām. Esam gatavi

10.b—vieno ne tikai dabaszinātnes, bet arī sports

Šogad, kā jau katru gadu uz 1.septembri ieradāmie sapucējušies, ar līksmu prātu un cerību, ka šis gads būs vēl krāsaināks un neaizmirstamāks kā pagājušais. Šo cerību lielāku padarīja fakts, ka šogad centralizētie eksāmeni nebūs jāliek, līdz ar to var tik ļoti neiespringt.

Katram no mums gads sāks jaunā klasē, dažam pat jaunā skolā. Par skolotāju varēja neuztraukties, jo, kā pierādījis iepriekšējos gados, tad droši varu teikt, ka ne skolēnam, ne skolotājam galvassāpes nebūs jāpiedzīvo, jo ikkatrs ir ieinteresēts, lai mācību process būtu pēc iespējas interesantāks un aizraujošāks.

Jau pirms 1.septembra visi zinājām, ka 10.b klasē mācīsies 5 meitenes un 18 puisi, taču dabiskas atlases rezultātā, kā tas reizēm mēdz gadīties, klasi pameta viena meitene un zēns. Katram no mums ir dota iespēja izvēlēties.

Tā nu ir pienācis oktobra sākums, un, rakstot par klasi, varu pateikt to, ka garlaicīgi nebūs ne skolotājiem, ne arī pašiem skolēniem, jo klasē mācās daudz jauniešu ar attīstītām dotībām gan zinātnes jomās, gan sportā, gan, protams, arī filozofijā, jo kā jau zināms, visiem patīk parunāt par lietām, par kurām citreiz nemaz neaizdomāties.

Lai gan septembra mēnesis ir ļoti īss, un nav pagūts vēl kārtīgi vienam otru iepazīt, klases puisi nav lieki tērējuši laiku, un visi kopā devušies uz *airsoft* (*militārās simulācijas spēle*) spēli, kurā izaicinājuši viens otru, tādējādi lieliski pavadot laiku un labāk iepazīstot

viens otru.

Kā jau norāda klases burts –B- bioloģijas klase, skaidrs, ka tajā mācās skolēni ar vēlmi izzināt un atklāt kaut ko jaunu sev. Tieši tādēļ viena liela klases daļa bija piekritusi piedalīties *Zinātnieku naktī*, kas norisinājās Rīgā. Dabaszinību klase parasti asociējas arī ar matemātiku, ķīmiju, fiziku, taču šogad eksaktajiem priekšmetiem klāt nāk arī sports. Mūsu klasē mācās ne tikai gudri, bet arī sportiski jaunieši. Olimpiskajā dienā skola rīkoja orientēšanos pa Madonas ielām, kurā uzvaras laurus plūca Emīls Stiprais. Taču Raimo Vīgants pa to laiku atradās Itālijā, kur ar veiksmīgiem startiem pārstāvēja Latviju gan pēdējā Pasaules Kausa posmā, gan Pasaules Čempionātā rollerslēpošanā, pa to laiku paspējot paralēli vēl piedalīties FIS rīkotajā slēpotāju nometnē.

Kopumā klases kolektīvs ir izveidojies draudzīgs, un jācer, ka ar skolotājas Emeritas Beļauņieces dalību un iniciatīvu paliks arvien saliedētāks. Kā jau visi desmitie, arī mēs gaidām fukšus, kad tiksīm iesvētīti ģimnāzistu godā uz nākamajiem trim gadiem.

Foto no skolas arhīva
Ieva Pūce (10.b)

10.c - foršākā klase

Mēs, 10.c klase, esam saliedēti, jautri, mums kopā ir interesanti. Jau 1.septembrī, stāvot Saieta laukumā lietū un aukstumā, nevienu nepazīdami, daloties ar lietussargiem, mēģinājām palīdzēt viens otram. Tāpēc, droši varu teikt, ka esam saliedēta klase. Arī tagad, mācību procesā, atbalstam viens otru, mēģinām iedrošināt un esam atsaucīgi.

Kaut arī kopā mācāmie tikai otro mēnesi, esam iepazīnuši viens otru, zinām klases biedru labākās puses, talantus. Protams, laika gaitā kļūsim vēl aktīvāki un iepazīsimies vēl labāk. Ar nepacietību gaidām fukšus, lai īstenojot 12. klašu dotos uzdevumus, saliedētos un

saprstos arvien vairāk. Pēc pašu uzskatiem, esam foršākā klase, cerams, ka tas pierādīsies turpmāko mācību gadu garumā.

Foto no skolas arhīva
Jānis Šķēls (10.c)

8.b—lieliska klase

Lielākā daļa ir pazinuši viens otru jau pirms mēs visi sākām mācīties ģimnāzijā. Visi esam ļoti talantīgi. Zēni nodarbojas ar sportu, meitenes - ar mūziku. Liela daļa klases aizraujas ar mākslu.

Savstarpējā sadarbība, manuprāt, ir ļoti vāja. Ja kāds netiek uz sapulci, ir grūti atrast aizvietotāju, taču parasti

Šajā mācību gadā darbu kā pilnīgi jauna klase sāka ne tikai septītie un desmitie, bet arī 8.b klase.

Madonas Valsts ģimnāzijas 8.b klasi veido pārsvarā jaunie skolēni, kas ģimnāzijā iestājās tikai šogad, tomēr 6 skolēni pārnāca pie mums no 8.a klases. Pirmo septembri uzsākām pēc skaita 16, taču 23.septembrī mums pievienojās vēl viena meitene. Tagad klasē esam septiņpadsmit.

Mūsu klase ir ļoti draudzīga, vienīgie konflikti parasti rodas par to, vai dēmoni ir skropstas, un par to, vai smaidīt nav aizliegts.

pēdējā mirklī kāds uzrodas. Tomēr, ja kādam neiet mācībās, mēs visi esam gatavi viens otram palīdzēt. Tas, man šķiet, ir labi, jo tad skolēni sadraudzējas un var arī apmainīties ar informāciju. Katram taču zināšanas atšķiras, katram padodas citas tēmas.

Lai nu kā, nākotnē es redzu mūsu klasi kā ļoti talantīgu, draudzīgu un jautru (kādi mēs jau esam). Ļoti šaubos, ka esam sanākuši kopā vienkāršas sakritības pēc. Lieliska klase, ne ko pielikt, ne ko atņemt.

Foto no klases arhīva

Lara Babina (8.b)

Astotie un devītie dodas uz hokeju

23. septembrī 9.klase devās ekskursijā uz Rīgas Zooloģisko dārzu un hokeja spēli. Šāda ekskursija devītajiem vēl nebija bijusi.

Tajā viņi devās bez savas klases audzinātājas Kristīnes Lukaševicas. Ekskursijā kopā ar viņiem bija skolotāja Sandra Sinele, kas lieliski tika galā ar saviem pienākumiem.

Zooloģiskais dārzs lika nedaudz vilties, jo liela daļa dzīvnieku bija iekšstelpās, kurās apmeklētājiem ieiet ir aizliegts. Tomēr 9.klases

zēniem izdevās satikt ne tikai dzīvniekus, bet arī sportistes – Lauru Ikaunieci un Madaru Palameiku, ar kurām izveidojās arī interesanta saruna.

Hokeja spēlē Rīgas „Dinamo” diemžēl zaudēja ar rezultātu 1:2 pret Zagrebas „Madveščak”, bet tomēr devītie ir priecīgi par emocijām un piedzīvoto.

Kopumā devītajai klasei ekskursija patika un likās interesanta, bet nākamreiz viņi noteikti ekskursijā dosies kopā ar savu klases audzinātāju.

25.septembrī Madonas Valsts ģimnāzijas 8.a un 8.b klases skolēni devās ekskursijā uz Rīgu.

Pirmā ekskursijas pietura bija Sigulda, kur abas klases gatavoja Siguldas simbolu - spieķītšus. Pēc aktivitātes tika dzirdētas daudz pozitīvas atsauksmes. Katram bija savs unikāls spieķītis, kuru varēja gan paturēt par piemiņu, gan uzdāvināt kādam mīlam un tuvam cilvēkam.

Nākamā pietura bija Rīgā, kur mēs devāmies spēlēt

boulingu. Pēc spēles varēja dzirdēt, ka daudzi vēlas uz boulingu atgriezties vēlreiz.

Pēc tam devāmies uz hokeja spēli Par hokeju jūsmoja daudzi. Diemžēl mūsu komanda hokejā zaudēja, un daudzi klasesbiedri bija apbēdināti, bet tas netraucēja par ekskursiju teikt tikai labus vārdus, jo daudziem bija iespēja nofotografēties ar hokeja talismaniem, kā arī saņēma viņu autogrāfus.

Marta Solovjova (8.a)

Laura Kurzemiece (9.)

Nebrīnies! Piedalies!

Olimpiskā diena ir vienīgais vispasaules pasākums, ko ik gadus septembra beigās kopš 1987.gada organizē Olimpiskā kustība. Lielākā daļa nacionālo Olimpisko komiteju piecos kontinentos izmanto šo iespēju, lai cilvēkos vairotu Olimpiskās vērtības – izcilību, draudzību, cieņu.

Latvijā olimpiskās dienas organizē kopš 1992.gada, tomēr popularitāte iedzīvotāju vidū šim pasākumam pieaugusi pēdējos gados. Sākotnēji olimpiskā diena tika organizēta kā “Olimpisko skrējēju diena” Rīgā, bet kopš 2008.gada tie pārauga plašākā pasākumā – “Olimpiskajā dienā”, kurā paralēli sporta aktivitātēm ir iespēja tuvāk iepazīties ar Olimpiskajiem sporta veidiem, klātienē satikt Olimpiskus un kopā ar viņiem izmēģināt dažādus sporta veidus.

Šogad “Olimpiskās dienas 2015” devīze Latvijā ir “Nebrīnies. Piedalies!” un tā ir veltīta Olimpiskā sporta veida – basketbola popularizēšanai.

25.septembrī arī Madonas Valsts ģimnāzijā notika Olimpiskā diena, kā katru gadu, kopīgi vingrojot un pārbaudot savas orientēšanās prasmes. Ģimnāzisti bija apģērbusies dienai atbilstoši un gatavi aktīvi kustēties, kā arī

orientēties pa Madonas ielām.

Lai sāktu labu dienu, vajag labi izvingroties, un tāpēc skolotāji kopā ar skolēniem devās pie skolas, kur visi bija gatavībā svaigā gaisā iesildīties un locīties. Kamēr sporta dienas dalībnieki sarunājās un čaloja, priekšā iznāca 11.b klases skolnieks Krišjānis Beļunieks, lai parādītu vingrinājumus. Tobrīd visi ģimnāzisti noteikti varēja sajūt kopības sajūtu, ka Sporta diena ir tā diena, kurā visi sanāk kopā un darbojas komandā. Pēc labas iesildīšanās kā pirmajiem tika dots starts 7.klasei. Orientēšanās punkti bija atzīmēti kartē, bet bija arī jāparāda savas zināšanas, meklējot punktus pēc ēku fotogrāfijām.

Piektdienā bija izdevusies, un cerams, ka katrs dalībnieks bija priecīgs, lai arī kādi rezultāti sasniegti. Liels paldies jāsaka skolēniem, kuri piedalījās šajā sporta dienā, kā arī sporta skolotājiem, bet īpaši skolotājai Ivetai Vabulei par sagatavotajām kartēm un pasākuma organizēšanu.

Tiekamies nākamajā Madonas Valsts ģimnāzijas olimpiskajā sporta dienā, un atcerieties: “Nebrīnies! Piedalies!”

Agita Luīza Berģe (11.a)

Pēdējais gads ģimnāzijā

Uzsākot jauno mācību gadu, jautājām, kā jūtas ģimnāzijas 12.klašu skolēni.

Vendija Heisele (12.c): “Sajūtas ir dažādas, jo šis ir pēdējais gads ģimnāzijas gaitēnos, it kā jau liels prieks, ka nu gaidītā 12.klase ir klāt, bet tas nozīmē, ka tūlīt būs jādomā par eksāmeniem un studenta dzīvi. Katrā ziņā vēlos, lai šis gads ir neaizmirstams kopā ar klasesbiedriem un pārējiem draugiem no skolas. Kā jau allaž visi apņemas cītīgi mācīties un nekavēt skolu, protams, arī mans šī gada mērķis ir to darīt, bet plus vēl tam - ir labi pavadīt laiku kopā ar pārējiem, tajā pašā lasītavas telpā vai MVĢ rīkotajos pasākumos, kā nekā esam jau divpadsmitie, vecākie skolā, jārada labs piemērs jaunajiem un jāpalīdz skolas aktivitātēs, lai padarītu labāku paši sev šo pēdējo gadu kopā. Runājot par nākotnes plāniem, ir jau pāris augstskolas padomā, bet pagaidām viena konkrēta vieta, kur tiešām vēlos iet, it kā nav, bet ceru, ka atradīšu to īsto. Gribētu visiem ģimnāzistiem novēlēt, lai viss iecerētais izdodas šajā gadā, nepadoties pie pirmajām grūtībām un priecāties par to, ko mums sniedz skola, skolotāji un katrs labais cilvēks, kas ikdienā ir ar Jums kopā!”

Rēzija Vīgante (12.b): “Šogad izbaudu brīvības sajūtu, jo, mācoties augstskolā, nebūs tik daudz laika atpūtai un hobijiem. 12. klasē cenšos vēl aktīvāk piedalīties skolas rīkotajos pasākumos, lai te aizvadītie gadi paliktu atmiņā kā košs un krāsains laiks. Protams, arī mācības nav mazsvarīgas, tādēļ jau tagad sāku gatavoties gan Valsts eksāmeniem, gan augstskolas iestājekāmeniem. Nākotnes plāni man jau ir skaidri, tagad tikai jādomā, lai viss iecerētais izdodas.”

Ernests Lazdups (12.a): “Pēdējais mācību gads.. Šķiet, vēl nesen mazais Ernests 1.klasē devās pie rokas kaut kādai nepazīstamai, priecīgai tantei (12.klases skolniecei) 1.septembrī savas skolas dienas skaitīt. Jutos diezgan

bēdīgi, jo es esmu sapratis, cik skolā ir forši, un ik dienu nākt uz skolu, satikt savus *krutos*, mīļos klasesbiedrus, skolā ir *easy*, doties dzīvē pēc skolas pabeigšanas pagaidām liekas baisi un neparasti, apzinos, cik grūti ies, bet viss ir galvā, un tam jānoskaņojas. Pēc skolas beigšanas ir doma mācīties tālāk par vēstures skolotāju un pēc tam atgriezties Mājās un mācīt citus mazus Ernestiņus.”

Inga Guļbinova (12.a): “Šogad jau divpadsmitā klase. Sasniegts daudz, jo laiks paskrēja ātri, un agrāk pat doma par vidusskolas izlaidumu likās tālāka nekā ceļš uz Marsu, bet vēl 8 mēneši, noteikti, grūta un smaga darba priekšā, lai pietuvotos zināšanu kalna virsotnei. Šogad vēlos saprast, ko tad īsti saistīt savu dzīvi pēc skolas, tāpēc centīšos pievērst vairāk uzmanības dažādām profesijām un augstskolām, lai vēlāk nenāktos savu izvēli nožēlot.”

Elīna Koškina (12.c): “Sajūtas ir ārkārtīgi lieliskas, bet nenoliegšu, ka mazliet ir jūtams iekšējs nemiers un uztraukums, jo apzinos, ka nu beidzot esmu uz finiša taisnes, un jau pēc viena gada manā dzīvē iestāsies pavisam jauns un nebijis posms, tiks iepazīti jauni cilvēki, vienu vārdu sakot - sāksies "lielā" dzīve. Protams, pietrūks ģimenes, lielisko skolasbiedru, skolotāju, mazās, mīļās, vienmēr omulīgās ģimnāzijas, brīnišķīgās klases un dzimtās pilsētas, manas miera ostas - Madonas... Taču es neskumstu, jo vienmēr esmu zinājusi, ka katras beigās ir kaut kā jauna sākums! Novēlu, lai visiem izdevies un neaizmirstamiem mirkliem bagāts šis mācību gads!”

Atis Kriškāns (12.a): “Grūti noticēt, ka tik tiešām jau pienācis pēdējais gads, neskatoties uz to, ka skolas absolvēšanu gaidu jau pēdējos 12 gadus. Šajā mācību gadā vēlos paspēt iegūt vēl daudz patīkamu emociju gan ar *klasesbriežiem*, gan *skolasbriežiem* – lai ir ko atcerēties, un, galu galā, savā izlaidumā vēlos būt laimīgs un gandarīts par paveikto! Pēc tam – uz tikšanos salidojumā!”

Kintija Smoča (12.a)

LITERĀRĀ LAPA

Rudens manā sirdī

Es agrāk centos saskaņot skaistumu rudenī, bet viss aukstums un drēgnums man to liedza. Nespēdama aizrakties līdz sajūtām, es padevos un turpināju īgnoties. Vasara manā sirdī bija aizņēmusi visu vietu, bet tas mainījās. Rudens pierādīja, ka ir vērts to mīlēt.

Lietus sajūtas mani pārņēma. Tās vairs nebija tikai sēru asaras, aizvadot vasaru. Tas bija kā jauns sākums, kas spēj tevi veldzēt un atjaunot. Kad pavadi laiku klusumā un vienkārši ieklausies, tu saproti, ka lietus ir skaistākā mūzika tavām nogurušajām ausīm. Ir tikai jāmeklē klausīties.

Rudens vēsma un laiks, kad saulītei dota atelpa, liekas drēgnis. Es agrāk to nīdu un tuntuļojos ietērpos, bet bija laiks to pieņemt un iemīlēt. Kad tu aptver, cik skaists ir šis vēsums, tu tajā aizmirsties. Klusais vējiņš liek tev domāt tikai par siltumu, un tā ir svētība. Tas izdzen no galvas visu negatīvo, un tur ir tikai jauka, mierīga brāzma. Ir tikai jāmeklē aizmirsties.

Lietus un drēgnums kopā, tas agrāk vispār bija vājprāts! Te salsti, te mirksti, te jau sasalis stāvi un blisini acis. Pat negribēju cīnīties, bet, kad šie abi kompanioni ņem tevi sev līdz, tu redzi, ka bez šī krāšņā gadalaika tavas emocijas būtu tik pliekanas. Tu spētu tikai priecāties, bet kāda gan tam jēga? Viss šis sals tevī rada bailes no tumsas, bet tās taču ir tik skaistas! Ja nebūtu šo baiļu, tu nemaz nezinātu, cik skaista ir saule, ja nebūtos tās promeju.

Tagad padomā, vai tiešām viss drēgnais un skumjais liek tavam smaidam vilties? Nē! Tas tevi ierauj krāšņā virpulī, kurā tu sapratīsi, cik laimīgs esi, ka ir kāds gadalaiks, kas tev iemāca skumjās atrast laimi. Ir tikai jāspēj novērtēt viss, kas mums dots.

Krista Kalupniece (9.)

Papīra gulbji
kurpju kastēs
zem gultas
dzied dziesmu
par laikiem,
kad izkarināti tika.
Kurpju kastes
pilnas ar papīra gulbjiem
zem gultas
dzied dziesmu
par laikiem,
kad tukšas bija.

Es neko nedzirdu.

Laura Zaruma (10.a)

Dzejas pēcpusdiena

24. septembrī Madonas Valsts ģimnāzijas lasītavā tika turpināta skaista tradīcija – norisinājās dzejas pēcpusdiena, kurā jebkurš interesents, jaunais ģimnāzijas dzejnieks, varēja izpausties un dzejas formā klāstīt savas skaistākās domas nelielai publikai.

Starp jaunradi neizpalika arī radošas aktivitātes – uz vietas, ar ierobežotu lietvārdu skaitu, no katra pasākuma skatītāja tapa gan priecīgas, gan domīgas, gan vieglus smīniņus izraisošas dzejas četrindītes.

Arī es piedalījos šajā pasākumā jau otro reizi, un ceru, ka tradīcija turpināsies arī tad, kad būšu pabeigusi skolu. Varbūt nākošgad, atbraucot mājās, varēšu atbrīvoties un atpūsties no medicīnas studijām, klausoties jauno ģimnāzistu radītajās dzejas rindās!

Renāte Saulīte (12.b)

Es zinu, ko citi lūgs,
Es zinu, kas daudziem dārgs,
Un ja jau tas dārgs,
Tad, lai jau tie lūdz.

Bet es neesmu tas cits.
Mans cits, kas ir dārgs.
Man daudz, kas ir dārgs.
Un lūgšu par to.

Es lūdzu par mājām,
Lai visiem tās ir.
Es lūdzu par bērniem,
Lai tie ģimenes rod.

Es lūdzu, lai visiem
Mums dvēseles dzied,
Kad miesā un garā
Mēs veseli vien.

Lai vienoti mēs,
Lai draudzīgi mēs,
Lai miers ir un laime,
Un draugi vien mēs.

Lai nemieri pazūd,
Un bads pagaist līdz,
Es lūdzu... jel lūdzu...
Kaut tā tam būs būt.

Krista Kalupniece (9.)

Redaktore: Žanete Zirne

Redkolēģija: Annija Asmus, Marta Solovjova, Lara Babina, Iluta Žigure, Laura Kurzemniece, Ieva Pūce, Jānis Šķēls, Laura Zaruma, Agita Luīza Berģe, Renāte Saulīte, Kintija Smoča

Fotogrāfe: Madara Lindāne

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com